

# ЗАКОН

КОЈИМ СЕ СТАВЉАЈУ НА СНАГУ И УВОДЕ У ЖИВОТ КРИВИЧНИ  
ЗАКОНИК, ЗАКОНИК О СУДСКОМ КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ И ЗАКОН  
О ИЗВРШИВАЊУ КАЗНИ ЛИШЕЊА СЛОБОДЕ



БЕОГРАД  
ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА

1929.

# ЗАКОН

(Овај Закон обнародован је у „Службеним Новинама“ бр. 47.—XXI од 26. фебруара 1929. год. у Београду).



МИ

## АЛЕКСАНДАР I

по милости Божјој и вољи Народној  
КРАЉ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА

На предлог Нашег Министра Правде, а по са-  
слушању Председника Нашег Министарског Савета,  
прописујемо и проглашујемо:

## ЗАКОН

којим се стављају на снагу и уводе у живот Кри-  
вични Законик, Законик о судском кривичном по-  
ступку и Закон о извршавању казни лишења  
слободе.

### I. Стављање на снагу.

#### Члан 1.

Кривични Законик за Краљевину Срба, Хрвата  
и Словенаца од 27. јануара 1929. год. добија за целу  
државу обавезну снагу дана 1. јануара 1930. године.

#### Члан 2.

Законик о судском кривичном поступку за  
Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца од 16. фе-  
бруара 1929. године добија обавезну снагу дана  
1. јануара 1930. год. за целу државу, изузевши под-  
ручја Србије и Црне Горе.

На подручјима Србије и Црне Горе овај Зако-  
ник добија обавезну снагу, и то на подручју Бео-  
градског Апелационог Суда дана 1. јануара 1931.

год., а на подручјима Скопљанског Апелационог Суда и Подгоричког Великог Суда дана 1. јануара 1932. године.

### Члан 3.

Закон о извршивању казни лишења слободе од 16. фебруара 1929. год. добија за целу државу обавезну снагу дана 1. јануара 1930. год., изузевши прописе о условном отпусту (Глава друга, одсек II, бр. 4., §§ 27.—33.), који добијају обавезну снагу од дана обнародовања овог законика у „Службеним Новинама“.

## II. Прелазна наређења.

### 1. За Кривични Законик.

#### Члан 4.

Кад овај Кривични Законик добије обавезну снагу, престају важити сви општи кривични законици:

1. За Србију: Криминални (казнителни) Законик за Књажевство Србију од 28. марта 1860. год.;
2. За Црну Гору: Кривични Законик за Краљевину Црну Гору од 23. фебруара 1906. год.;
3. За Босну и Херцеговину: Казнени (Кривични) Закон о злочинствима и преступима од 26. јуна 1879. год.;
4. За Хрватску и Славонију: Казнени Закон о злочинствима, преступима и прекршајима од 27. маја 1852. год.;
5. За Далмацију и Словенију: Казнени Закон о злочинствима, преступима и прекршајима од 27. маја 1852. год.;
6. За Војводину (Банат, Бачку и Барању) и Међумурје: V. зак. чланак из год. 1878. (казнени закон о злочинствима и преступима) и XL зак. чланак из год. 1879. (закон о истушима).

Сви ти закони престају важити са свима њиховим изменама и допунама.

### Члан 5.

Ступањем на снагу овог Законика престају важити још и:

Укази од 25. фебруара 1919. г. Бр. 2092, и од 16. марта 1921. г. Бр. 12710, којима се проширују на цело подручје Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца одредбе главе IX и X Криминалног (казнителног) Законика за Краљевину Србију, као и одредбе уводних правила и части прве (§§ 1.—82.) истога законика, у колико је у питању примена главе IX и X, који су укази озакоњени законом од 1922. год. Бр. 16744 („Службене Новине“ од 22. јануара 1924. год. Бр. 15-III), као и сви други закони, у колико садрже прописе о кривичним делима који су предмет овог Законика.

### Члан 6.

Остају и даље у важности:

1. Војни Казнени Законик Краљевине Србије од 31. јануара 1901. год., проширен на цело подручје Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца уредбом од 19. августа 1919. год. Ф. А. О. Бр. 7968, озакоњеном чл. 127. финансијског закона за 1927/28. годину;
  2. закон о штампи од 6. августа 1925. год. са изменама и допунама у закону од 6. јануара 1929. год., у колико није измењен овим Кривичним Законом;
  3. закон о заштити јавне безбедности и поретка у држави од 6. јануара 1929. године.
- Општи део овог Кривичног Законика, изузетно од прописа његовог § 13., вреди и за поменуте законе, у колико се њима нарочито што другачије не наређује.

### Члан 7.

Војни Казнени Законик мења се у овом:

1. У § 1. затвор мора бити дужи „од седам дана“ место „од једног месеца“. Ово је обичан а не строг затвор.

2. У §§ 2., 3., 14., 15., 16., 20., 21., 22., 24., 29., 103. и 144. место Казненог Законика од 1860. год. има се разумети овај Кривични Законик.

3. У §§ 14. и 15. казна робије или заточења не може бити краћа „од једне године” место „две године”.

4. У § 16. затвор не може бити краћи „од седам дана” место „од тридесет дана”.

5. У § 144. од 1. речи „десет” и „четрдесет” да се замене са „педесет” и „две стотине”, а у од. 2. број „40” са бројем „200”.

6. У § 145. од. 1. и 2. да се речи „двадесет” замене са „две стотине”.

Измене §§ 144. и 145. ступиће на снагу одмах од дана обнародовања овог закона.

#### Члан 8.

У закону о штампи казна затвора има се узети као затвор а не као строг затвор у смислу овог Кривичног Законика.

### 2. За Законик о судском кривичном поступку.

#### Члан 9.

Кад овај Законик о судском кривичном поступку добије обавезну снагу, престају важити сви досадашњи општи закони о судском кривичном поступку: за Србију од 10. априла 1865 год.; за Црну Гору од 30. јануара 1910. год.; за Хрватску и Славонију од 17. маја 1875. год.; за Босну и Херцеговину од 30. јануара 1891. год.; за Словенију и Далмацију од 27. маја 1873. год.; за Војводину (Банат, Бачку и Барању) и Међумурје XXXIII. зак. чланак из год. 1896. и то сви ти закони са њиховим изменама и допунама, као и сви други закони, који садрже прописе о поступку пред редовним кривичним судовима, у колико стоје у противности с овим Законом о судском кривичном поступку.

#### Члан 10.

Остају и даље у важности:

1. Прописи о кривичном поступку по закону о штампи од 6. августа 1925. год.

2. Закон о Државном Суду за заштиту Државе од 8. јануара 1929. год. Но за поступање по том закону вредиће од дана кад овај Законик о судском кривичном поступку добије обавезну снагу његови прописи, у колико није самим законом о Државном Суду за заштиту Државе или Уредбом издатом на основу чл. 3. тог закона што друкчије наређено.

#### Члан 11.

Ако је пре дана, кад овај Законик о судском кривичном поступку добије обавезну снагу, кривична ствар пресуђена у првом степену, даљи ће се поступак провести по досадашњим законима.

Ако се одлуком вишег суда пресуда (решење) суда првог степена понинити и ствар упути на нови претрес, нови претрес ће се провести по прописима овога Законика о судском кривичном поступку.

Да ли је захтев за понављање кривичног поступка односно за гоњење због ново откришеног или раније учињеног кривичног дела (§§ 266., 284. и 286. К. П.) допуштен, цениће се, кад овај Законик о судском кривичном поступку добије обавезну снагу по његовим прописима само онда, ако досадашњи закон није за окривљеника повољнији.

Поновљени поступак провешће се по прописима овога Законика о судском кривичном поступку.

#### Члан 12.

До уређења једног Касационог Суда за целу државу сматрају се садашња одељења Касационог Суда (§ 103. од. 1. Закона о уређењу редовних судова за Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца од 18. јануара 1929. год.) као Касациони Суд у смислу овог Законика о судском кривичном поступку.

Исто се тако, док Закон о уређењу редовних судова за Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца од

18. јануара 1929. год. не добије обавезну снагу, сматрају садашњи Бански Стол у Загребу и Виши Земалски (Дежелни) Судови у Сплиту и Љубљани као апелациони судови, садашњи судбени столови у Хрватској и Славонији и земаљски (дежелни) судови у Далмацији и Словенији као окружни судови, а садашњи котарски судови (котарске судске испоставе) у Хрватској и Славонији, Далмацији и Босни и Херцеговини као и окрајна содишта у Словенији као срески судови у смислу овог Законика о судском кривичном поступку.

#### Члан 13.

До уређења једног Касационог Суда за целу државу решаваће сукобе о надлежности у смислу § 27. овог Законика о судском кривичном поступку као и сукобе о надлежности између судова разних правних подручја већа поменута у § 104. Закона о уређењу редовних судова за Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца од 18. јануара 1929. год. односно у чл. 2. Закона о укидању надлежности Касационог Суда у поступку војних судова и о решавању сукоба о надлежности између војних власти или војних судова и грађанских власти или грађанских судова од 6. фебруара 1929. године.

#### Члан 14.

За подручје Босне и Херцеговине решаваће, док се за ово подручје не установи апелациони суд, Врховни Суд у Сарајеву поред предмета, које овај Законик о судском кривичном поступку даје у надлежност Касационог Суда још и предмете, које овај Законик даје у надлежност апелационог суда (§§ 12., 23., 26., 34. од. 3., 108. од. 5., 110. од. 3., 129. од. 3., 134., 213. од. 2., 214. од. 1., 231. од. 3., 233., 323. од. 2., 331. од. 2., 333. од. 5., 334., 367. од. 2., 390. од. 2., 396.—411., 418. од. 2. и 3., 430. од. 2. и 3., 432. од. 2., 436. од. 1., 447. од. 1.—3., 448., 450. од. 2., 462. и 496.), изузевши решавање о приговорима против оптужнице (§§ 204. и сл.).

О приговорима против оптужнице решаваће окружни суд, који ће се при томе држати прописа §§ 205.—210. овог Законика о судском кривичном поступку са изменом да ће се окружни суд, ако нађе да је надлежан други окружни суд, огласити ненадлежним и послати списе на решење надлежном окружном суду. Против одлуке окружног суда да нема места оптужби и да се кривично поступање обуставља (§ 208.), може државни тужилац, приватни тужилац и приватни учесник као тужилац поднети жалбу Врховном Суду. Врховни Суд држаће се при решењу ове жалбе прописа §§ 207., 209. и 210. овог Законика о судском кривичном поступку.

Врховни Суд кад поступа место апелационог суда доноси своје одлуке у већу од тројице судија, а у осталим случајевима у већу од петорице судија.

#### Члан 15.

Док Законик о судском кривичном поступку не добије обавезну снагу за подручја Србије и Црне Горе, на овим подручјима за цео поступак о кривичним делима против млађих малолетника надлежан је првостепени односно окружни суд, и то нарочито судија за млађе малолетнике кога као судију појединца именује председник надлежног апелационог суда односно Великог Суда из броја искусних судија дотичног првостепеног (окружног) суда.

Судија за млађе малолетнике судиће по слободном уверењу.

### 3. За Закон о извршивању казни лишења слободе.

#### Члан 16.

Кад овај Закон о извршивању казни лишења слободе добије обавезну снагу, престају важити сви законски и други прописи који су у противности с наређењима тога Закона.

## Члан 17.

Што се тиче осуђеника који су осуђени по казним законима који су били на снази пре него што је добио обавезну снагу Кривични Законик од 27. јануара 1929. год. под најтежом врстом казне имају се разумети робија, односно тешка тамница-односно тамница.

## Члан 18.

Обнародовањем овог Закона о извршавању казни лишења слободе укида се при извршењу казни оков, где постоји, у колико није предвиђен као дисциплинска казна или као мера предохране.

## Члан 19.

Прописи овога Закона о извршавању казни лишења слободе примењиваће се и на војна лица која буду по нарочитим прописима упућена у казнене заводе ради извршења казни лишења слободе које су изrekli војни судови.

## Члан 20.

За подизање и оправку казних завода, завода за васпитање и поправљање, завода за извршење мера безбедности и судских затвора оснива се централни Фонд за казнене и сличне заводе под управом Министарства Правде.

У тај Фонд ће улазити све новчане казне које изреку редовни кривични судови (§ 42. К. З. и § 7. К. П.), затим чисти приходи од рада казних завода и напослетку буџетске уштеде у расходима казних завода, завода за васпитање и поправљање, завода за извршење мера безбедности и судских затвора.

Када се подигну најпотребнији заводи, из овог Фонда ће се давати и помоћ отпуштеним осуђеницима, нарочито малолетницима, за које се докаже да им је помоћ прекопотребна ради чувања од даљег зла.

## Члан 21.

Док се не подигну нарочити казнене заводи за женске, за малолетнике и повратнике, уредиће се нарочита одељења за издвајање осуђеника да се онемогући сваки саобраћај међу њима.

## Члан 22.

Док се не подигну нови заводи према прописима овога Закона о извршавању казни лишења слободе, усамљивање осуђеника ноћу и за време одмора као и смештање у одељења за слободњаке вршиће се по могућству у колико то прилике допуштају.

У крајевима где се казне лишења слободе сада извршују у полицијским затворима, тај начин извршавања казне остаје на снази док се не уреди нарочити судски затвори.

## Члан 23.

Код казних завода код којих још не постоје Саветодавни Одбори како их предвиђа § 9. Закона о извршавању казни лишења слободе, установиће се такви одбори одмах по обнародовању овога Закона.

## Члан 24.

Лица, која се на дан кад овај Закон о извршавању казни лишења слободе добије обавезну снагу затекну на положајима управника (управница) казних завода или средишних судских затвора, могу и даље на тим положајима остати, и ако немају судијску квалификацију.

## III. Завршна наређења.

## Члан 25.

Министар Правде се овлашћује да пропише све уредбе и правилнике, потребне за извршење Кривичног Законика, Законика о судском кривичном

поступку и Закона о извршавању казни лишења слободе.

Члан 26.

Овај Закон ступа у живот и добија обавезну снагу када се обнародује у „Службеним Новинама“.

Бр. 12047.

16. фебруара 1929. год.

Београд.

АЛЕКСАНДАР, с. р.

Министар Правде,

Д-р М. Сршкић, с. р.

Видео и ставио Државни Печат.

Чувар Државног Печата,

Министар Правде,

Д-р М. Сршкић, с. р.

Председник Министарског Савета,

Министар Унутрашњих Дела,

Почасни Ајутант Њ. В. Краља,

Дивизијски Генерал,

Пет. Живковић, с. р.

